

Omella, el vot del papa en la Conferència Episcopal Espanyola

Dil, 22/05/2017 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran que entri en valoracions polítiques d'una decisió que és clarament personal del papa **Francesc**. De fet, és molt perillós fer interpretacions sobre els motius del papa per incloure **Joan Josep Omella** en el miniconsistori d'aquest [diumenge](#). Cal agafar-les amb pinces. En tot cas, la clau d'aquest nomenament s'ha de fer des d'una perspectiva més eclesial de la situació de l'Església a Espanya que en clau "processista".

Quin és un dels objectius del papa? Fer virar l'episcopat cap a posicions més obertes al món i sensibles a la realitat social que els envolta i amb una església més mare que sogra. I això en l'episcopat espanyol actual, hereu d'una llarga etapa liderada per **Rouco** i **Suquía**, i amb el nunci **Fratini** que encara tenim, el papa veu que encara no es va prou per a aquest camí. Ja per entendre el nomenament d'**Osoro** a Madrid i Omella a Barcelona, cal veure que la clau de Francesc és aquesta: com fer un gir a l'episcopat espanyol. I Omella va tenir més [padrins](#) entre les veus espanyoles que escolta el papa per arribar a Barcelona.

Ara, després d'unes eleccions a la Conferència Episcopal Espanyola on els vots dels bisbes no va emprendre cap gran renovació, el papa ha emès el seu vot. Fa pocs mesos amb el cardenalat a Osoro i ara a Omella.

Aquesta clau també és més comprensible quan es veu la resta de cardenals escollits: un deixeble del beat **Óscar Romero** de la martiritzada Llatinoamèrica; un bisbe suec enmig d'un país majoritàriament protestant; un promotor de la pau a Mali, devastat per la guerra i pels terroristes radicals islàmics; i la mirada a Àsia més empobrida amb l'elecció de Laos. Són nomenaments de geopolítica global, a llocs on es juga la pau i l'estabilitat mundial. L'única excepció és precisament Barcelona.

En aquest context, seria molt suposar que el nomenament del papa té alguna remota lectura sobre el moment política que viu Catalunya.

Cert és que, si una cosa té Omella, és que [no està](#) ni a favor ni en contra del procés. Dóna suport a la tradicional [doctrina](#) dels bisbes catalans que reconeix la nacionalitat catalana i la legitimitat de les seves aspiracions. I parla de diàleg i d'entesa -des de les dues parts- per solucionar el conflicte; missatge ben lògic per un eclesiàstic que creu que l'Església no ha de concretar més.

El missatge del papa és al món i, en el nostre cas, a les mitres espanyoles. No crec que hi hagi més pel·lícula, sobretot perquè és un nomenament molt personal del papa. És una altra agenda. No és un nomenament de Secretaria d'Estat, que sí que té a l'agenda el tema català. Tema en el qual la Santa Seu escolta a tothom i es limita a esperar.

El resultat final és que tenim un nou cardenal català i que segurament mai un arquebisbe de Barcelona havia tingut una relació tan directa amb el papa. Aquesta és la bona notícia pels catalans.